

மாண்டது
ண்மை

சப். 1—
ஷ்சந்திர
த காலத்தில்
ந்து டோக்கி
ஏரோபினை
கொண்டிருந்த
பதினாறு பேர்
மேலே

இந்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைக் குழுமிக் அறிக்கை சமர்ப்பித்தது.

இந்தக் கமிட்டிக்கு முன்னர் திபிதி டி.கோஸ்லா தலைவராக இருந்தார்.

சுதிர் 12

மதுரை

4-9-74

புதன்

மார்ச் 206

கீக்கிரி

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி [மார்க்சிஸ்ட்] நாவிகழ்

காவலர்களா?
வழிப்பறிக்காரர்களா?

புதுதெல்லி, செப். 2—
போக்குவரத்து விதிகளை மீறியவர்கள் என போலீசாரால் குற்றஞ்சாட்டப்படுபவர்களிடமிருந்து தெல்லி போலீசார் நாளொன்றுக்கு ஒரு லட்சத்து 80 ஆயிரம் வரை லஞ்சமாக வாங்குகிறார்கள். இதில் மேல் அதிகாரிகளுக்குப் பங்குண்டு. மத்திய ரோடு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் இதனை தெரிவித்தது.

அகவிடைகளைக் குறைத்திட

அரசினை நிர்ப்பந்திக்க

பாத யாத்திரையும்
சைக்கிள் யாத்திரையும்
புறப்பட்டன

படியாசிரி 5 ரூபாய், 8 ரூபாய் மேனிகு
—அல்லது, கிலோ அரிசி 8 ரூபாய்,
5 ரூபாய் மேனிகு வாங்கி உண்டு வாழ
ஏழை, நடுத்தர மக்களுக்கு முடியவில்லை;
வகையும் இல்லை.

வாழ வேண்டுமா?
வேண்டாமா?

இவர்கள் வாழ வேண்டுமா? வேண்
டாமா? இவர்களுக்கு உயிர் வாழும்
உரிமை உண்டா? இல்லை.

இதுதான் இன்றைய கேள்வி.

வாழும் உரிமை உண்டு என்றால்
அவர்கள் வாங்கும் சைக்கிள் ஏற்பு
வில்லாவிடின் இருக்க வேண்டும். இல்லை
பேல், ஏறி வீறிகின்ற விலைகளை எட்டிப்
பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு உதவியைத்
உயர்த்த வேண்டும்.

விவசாயி உயர்வுக்கு ஏற்றற்போல்
உதவியைத் உயர்த்திக் கொடுக்க இது
வரை மத்திய அரசும் முன்வரவில்லை.
மாநில அரசும் முன்வரவில்லை. எந்த
வொரு முதலாளியோ, நிலவாட்டையாளரோ
முன்வரவில்லை.

வெள்ளையர் சம்பளம்

விவசாயி ஏற்றத்துக்குத் தக்கவாறு
ஈட்டுப்படி கொடுப்பதாக இருந்தால்
இன்று எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டி
யிருக்கும்?

வெள்ளையர்களின் கடைசி காலத்
தில், தினம் 1 ரூபாய் கலிகிடைத்தது.
விவசாயி 1 ரூபாய்க்கு 4 படி அரிசியாக
இருந்தது.

மாதம் ரூ.80 ஊதியம் என்றால், அதற்கு
120 படி அரிசி கிடைத்தது.

திட்டபலன் தான் போகட்டும்

சுதந்திரம் கிடைத்தது, நாலை
திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டும்
ஏழை, நடுத்தர உழைப்பாளர் மக்க
ளுக்கு ஒருபைசா உதவி உயர்வு கிடைக்க
ாமலை போனாலும்கூடும். அவர்களே
அனுபவிக்கட்டும்.

ஒரு மாதத்திற்கு 120 படி அரிசி வாங்குவ
தற்கு அன்னிய வெள்ளையர்கள் எவ்வளவு
பணம் கொடுத்தார்களோ அந்த அளவு
மதிப்புள்ள பணமாவது இன்று கொடுக்க
வேண்டாமா?

வெள்ளையன் சம்பளம்
இன்று எவ்வளவு?

அப்படி 120 படி அரிசி வாங்க, ஊதி
யும் கொடுப்பதாக இருந்தால், படியாசிரி
5 மேனிகு, 120 படி அரிசி வாங்கு
வதற்கு ரூ. 800 கொடுக்க வேண்டும்.
கொடுத்தால்தான் வெள்ளைக்காரர்கள்
கொடுத்த சம்பளத்துக்கு சமம்.

ஆனால், ஒரு பஞ்சாலைத் தொழிலா
ளிக்கோ இன்னுள்ளியாதொழிலாளர்க்கோ
அரசு ஊழியர்களுக்கோ ரூ. 800 கிடைப்
பது இல்லை, சுருக்கக் கூறலால், உழைக்
பது மக்களில் 80 சதவிகிதத்தினருக்கு
இந்த வருமானம் கிடைப்பது இல்லை.

பாதிகட இலையே

மாதம் ரூ. 300 கிடைத்தாலும், அது
வெள்ளையர் காலத்திய 15 நாள் சம்பளம்;
அதாவது 60 படி அரிசி வாங்குவதற்கான
சம்பளம்தான்.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது?

மாதம் ரூ. 300 சம்பளம் பெறுகிறவர்
களுக்குல்லாம், வெள்ளைக்காரர்கள்
கொடுத்த வந்த சம்பளத்தில் சரிமாதி

தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று அருத்தம்!
அதாவது, சரிபாதிவாக வெட்டிவிட்டார்
கள் என்று அருத்தம்! அதாவது, சரிபாதி
குட்டி அறுத்து விட்டார்கள் என்று
அருத்தம்!

ஏற்ற ஈட்டுப்படி இல்லை

ஆகவே, அனுபவத்தை வைத்துப்
பார்க்கின்றபோது, காங்கிரஸ் அரசும்
சரி, சி. மு. ச. அரசும் சரி, தனிப்பட்ட
முதலாளிகளும் நிலச்சுவான்களும் சரி,
விவசாய உயர்வுக்கு ஏற்றற்போல் உதவி
உயர்வு கொடுக்கவில்லை.

விவசாய எட்டிப்பிடிக்கக்கூடிய அளவு
க்கு அரசு தரவில்லை, அரசு இருக்கிற
அளவுக்கு விவசாய இறக்கவேண்டும்
அல்லவா! இதுவும் அதுவும் இன்னுள்ளியுப்
பதினாலே, அதுவும் செய்யமாட்டார்கள்.

வாழப்பிறந்தோம்

அப்படியானால் நாட்டு மக்கள் சாவ
தா? கனியும் கிழங்கும் தானியங்களும்
அளவுக்கு விவசாய இறக்கவேண்டும்
அல்லவா! இதுவும் அதுவும் இன்னுள்ளியுப்
பதினாலே, அதுவும் செய்யமாட்டார்கள்.

முடியாது! முடியாது! முடியாது!

வாழப் பிறந்தோம்! சாகமாட்டோம்
—என அலைகலின் பேரொலி என்
ஆப்பிரிக்கிறார்கள்.

கோரிக்கை என்ன?

நிலத்தில் இறங்கி வேலை செய்யாத
நிலப்பிரபுக்களிடம் உள்ள உணவு தானி
யங்கள் முழுவதையும்—அதாவது 10 ஏக்க
ருக்குமேல் நிலம் உள்ளவர்களிடம்
அவர்களது தனித்தேவை, குடும்பத்
தேவை போக—விநியோகக்காக உள்ள
உட்பிரபுக்களையும் அரசு, கொள்முதல்
செய்ய வேண்டும்.

இது முடிந்தபின், வெவ்வேறு செல்ல
வேண்டும்.

5 ஏக்கருக்குமேல் 10 ஏக்கர் வரை
நிலம் உள்ள சிறு நிலவாட்டையாளர்
களிடம், ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று
லெவி கொள்முதல் செய்யவேண்டும்.

5 ஏக்கருக்கு உள்ளே உள்ளவர்களிட
ம் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது. அவர்
களாக கொள்முதலுக்குக் கொடுக்க முன்
வந்தால், லெவி நெல்லுக்குக் கொடுக்கும்
விலையைக் காட்டிலும் சிறிது கூடுதல்
விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள
வேண்டும்.

இவர்கள் அரசாங்கத்துக்கு விற்கா
விட்டாலும் பரவாயில்லை, அவர்களாகவே
வெளிமார்ச்சுக்கட்டில் விற்கலாம், அதிக
விலை வைத்து விற்க முடியாது. ஏனென்
தால் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யும்.
மலிவு விலைக்கு விற்க முன்வரும் நிலைமை
ஏற்படுவதாயிருந்தால் —பதுக்கி வைத்து
விவசாயிகளை ஏற்றுக்கொள் நிலப்பிரபுக்
களிடமும், மொத்த வியாபாரிகளிடமும்
நெல்லை விட்டு வைக்காமல் அரசு கைப்
பற்றுலாக்கு இருந்தால் —விவசாயி எப்
படி ஏறும்? அதிக விலை கொடுத்து வாங்க
வேண்டிய அவசியம் தான் என்ன?

ஆகவே, சிறு நில விவசாயிகள் வெளி
மார்ச்சுக்கட்டில் விற்கலாம், அதிக விலைக்கு
விற்க முடியாது.

இதற்காகத்தான் பாதயாத்திரைநடத்
துகிறார்கள், இதற்காகத்தான் சைக்கிள்
யாத்திரையும் நடத்துகிறார்கள்.

ஆட்சியாளரின் மாய்மாலங்கள் அம்பலம்

அவசரச் சட்டங்கள் வந்தபின்
விலைவாசிகள் குறையவில்லை
மேலும் மேலும் உயர்வு

புதுதெல்லி, செப். 2—

தனியார் துறை, பொதுத் துறை தொழிலாளர்களின்
மத்திய, மாநில அரசு ஊழியர்களின் வயிற்றில் அடிக்கும்
வகையில் கட்டாயச் சேமிப்பு சட்டத்தை அவசரச் சட்டமாக
அவசர அவசரமாக கொண்டு வந்தது, மத்திய அரசு. இந்த
நடவடிக்கையை விவசாயி உயர்வையும், பணவீக்கத்தை
யும் தடுக்க மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கை என்று வர்ணித்
தனர். ஆனால், விவசாயி உயர்வோ வழக்கம் போலநாளுக்கு
நாள் படுவேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையே
விபரங்கள் கூறுகின்றன.

ஜூன் 6-ம் தேதியன்று
அந்த அவசரச் சட்டம் அரசு
சாங்கத்தால் பிறப்பிக்கப்
பட்டது அதற்குப் பிறகு
ஏற்புள்ள விவசாயி உயர்வு
குறியிட்டன. 383.7.
ஆனால் ஆகஸ்ட் 10-ல் அவை
களின் விவசாயி குறியிட்
டெண் 405.9-க்கு பிடித்துவிட்
டது. 24 நாட்களில் 22 சத
வீதம் வரை தானியங்களின்
விலை உயர்ந்துள்ளது.

ஏறுதே விவசாயி

விவசாயி

1962-ம் ஆண்டு விவசாயி

ஜூன் 6-ம் தேதி ஏனைய நவ
தானியங்களின் விலைவாசி
குறியிட்டெண் 384.6 ஆகும்.
ஆனால் ஆகஸ்ட் 10-ல்

385.4-க்கு ஏறிவிட்டது. 28
நாட்களில் நவதானியங்
களின் விலை 6 சதவீதம்
உயர்ந்தது.

அதேபோல் ஜூன் 6-ல்
பருப்பு வகைகளின் விலை
வாசி குறியிட்டெண் 489.8
ஆக இருந்தது. ஆகஸ்ட்
10-ல் 493.8-க்கு உயர்ந்துவிட்டது. 28 நாட்
களில் பருப்பு வகைகளின்
விலை 5 சதவீதம் உயர்ந்துள்ள
து.

உள்ளதையும்

பறிக்கிறது

இப்படி நிமிடத்திற்கு நிமி
டம் விவசாயி உயர்வு
உயரே சென்று கொண்டிருக்கிற
து. இப்படிப்பட்ட
விவசாயி உயர்வை நாடு
கட்டத்தான் பஞ்சப்படியாக
பெற்றுவந்தனா, தொழிலா
ளர்களும் ஊழியர்களும்.

ஆனால், பணவீக்கம், விவ
சாயி உயர்வு ஆகியவை
களைத் தடுக்கும் நடவடிக்கை
என்ற பெயரில் கட்டாயச்
சேமிப்புச் சட்டத்தை
விதித்து அப்பஞ்சப்படியை
யும் பறித்துக் கொண்டது
அரசாங்கம்.

பேராட்சி மேலும்

ஆனால், விவசாயி குறை
யப் போவதில்லை, அதன்
தொடர்ச்சியாக பணவீக்
கத்தையும் தடுக்கப் போவது
மில்லை.

ஏனென்றால் அவைகளுக்கு
முன்னுறுகின்ற கிய கறுப்பு
பணம், பதுக்கல், கள்ள
மார்க்கெட் இவைகள் அரசு
சங்கம் ஒழித்துக் கட்ட
முடிகிறது.

அது மட்டுமல்ல, விவ
சாயி உயர்வுக்கு சம்பள
உயர்வே காரணம் என
கூச்சுநாச்சுமில்லாமல் வேறு
கூறுகின்றனர்.

எனவே உழைக்கும் மக்
களை ஒடுக்கும், அவர்களின்
வயிற்றில் அடிக்கும் நடவடிக்
கைகளை எடுத்து பிரச்சி
களை திசை திருப்ப முயல்
கிறது. பிரச்சனைகளுக்கு
முடிவுகூட்ட விரும்பவில்லை
அரசாங்கம்.

எனவே பாதிக்கப்படு
கின்ற ஏராளமான, கருத்தா
லும் உழைக்கின்ற மக்கள்
இவ்வரசின் இத்தகைய
போக்கை எதிர்த்து போரா
டுவதைத் தவிர வேறுவழி
இல்லை.

முதலாளித்துவத்தின்
அவலங்கள்!

உலகின் முதலாளித்துவ நாடுகளில் 37 கோடியே
50 லட்சம் மக்கள் வருமையின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கி
றனர். சத்துணவு கிடைக்காத காரணத்தினால், ஒவ்
வொரு நாளும் 80 ஆயிரம் பேர் சாகிறார்கள். ஆப்பிரிக்
காவில் ஒவ்வோர் ஆண்டும், பிறக்கின்ற குழந்தைகளில்
மூன்றிலொன்று 5 வயதுக்கு முன்பே இறந்துவிடுகிறது.

அதே சமயம், முதலாளித்துவ நாடுகளில் பெரு
மளவில் உணவு தானியங்கள் நாசம் செய்யப்படுகிறது.
எதற்காக? விவசாயியை உயர்த்துவதற்காக, வேண்டு
மென்றே உற்பத்தியையும் குறைக்கிறார்கள். எதற்காக? விவசாயி
ஏற்றுமட்டு போடுவதற்காக.

கடந்த ஐந்து வருடங்களாக 26 லட்சத்து
47 ஆயிரத்து 837 டன் பருப்பையும், காய்கறிகளையும்
ஜோர்பிய முதலாளித்துவ நாடுகளில் முதலாளிகள்
நாசம் செய்தனர்—விவசாயியை உயர்த்துவதற்காக!

ஒரு வியட்நாமகாரனின் கொலுவதற்கு அமெரிக்கா
50 ஆயிரம் டான் செலவு செய்யும். ஆனால், அமெரிக்க
நாட்டிலுள்ள ஓர் ஏழையின் மருத்துவச் செலவுக்கு
உதவ 50 டாலர்கூட செலவு செய்ய அமெரிக்க அரசு
தயாரில்லை.

அமெரிக்காவில் சுமார் 2 கோடியே 80 லட்சம்
ஏழைகள் உள்ளனர். அவர்கள் வேலை கிடைக்காமல்—
பணமில்லாமல் தவிக்கின்றனர். ஆனால், இதைப்பற்றி
அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர்கள் கவலைப்படு
கிறார்களா? அதுதான் இல்லை. ஆனால், 2 கோடியே
80 லட்சம் குண்டுகள் தயாரிக்க பணமில்லையே என்று
தான் கவலைப்படுகிறார்கள்.

அமெரிக்காவில், 780 பேருக்கு
ஒரு டாக்டர் இருக்கிறார். மேற்கு ஜெர்மனியில்
780 பேருக்கு ஒரு டாக்டர்; பாசில்காவில் 15 ஆயிரம்
பேருக்கு ஒரு டாக்டர்; டான்ஸாஸியாவில் 18 ஆயிரம்
பேருக்கு ஒரு டாக்டர்; கானாவில் 28 ஆயிரம் பேருக்கு
ஒரு டாக்டர். அங்காடுகளில்லாமல், சோழப்பெருந்தி
தினும், மருத்துவமனைப் பற்றாக்குறையினால், ஏராள
மான மரணங்களும், நோய்களும் உண்டாகின்றன.

ஏகாதிபத்தியமும், முதலாளித்துவம்—நிலப்பிரபுத்
துவமும் சேர்ந்த உலக மக்களுக்கு வழங்கிய தரித்திரங்
கள்தான் இவையெல்லாம்.

(கியூபா நாட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஏடான
“கர்னமர்” விவரிக்கிறது)

செப் 11-ல்

சிலி ஒருமைப்பாடு தினம்
த. நா. வி.ச. வேண்டுமோ

தொழிலாளர்

சிலியில் மக்கள் ஐக்கிய அரசை பாசில்ட் கும்பல்
கவிழ்த்திய தினமான செப்.11-ல் “சிலி ஒருமைப்பாடு
தினம்” அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று அகில இந்திய
விவசாயிகள் சங்கம் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளது.

ஏனெனவே, இந்தியத் தொழிற்சங்க மையமும்
இதே காரணம் சிலி ஒருமைப்பாடு தினம்
அனுஷ்டிக்கப்பட தனது கிளைகளுக்கு வேண்டுகோள்
விடுத்துள்ளது.

எந்த வேண்டுகோள்களுக்கு இணங்க, தமிழ்நாடு
விவசாயிகள் சங்கத்தின் ஒவ்வொரு கிளையும், சி. ஐ. டி. யு
சங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து, செப்.11-ல் பேரணிகளும்
பொதுக்கூட்டங்களும் நடத்தி, பாசில்ட் வெறியா
களுக்கு எதிராக போராடும் சிலி மக்களுக்கு தத்துவர
வினைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறோம்.

தொழிலாளர்கள்

கே. வீரப்பன்

செயலாளர்

தமிழ்நாடு விவசாயிகள் சங்கம்.

மதுரை நகர் கமிட்டி கடைசித் தவணை